

Juli-September 2019

(Verschijnt 4 maal per jaar)

Africa Inland Mission

Nederland

Nieuwsbrief

In dit blad:

Busy bodies or followers of Christ?	1
Annemarie Boks	3
Jurgen en Katja Hofmann	7
Ard en Carin de Leeuw	11
Adressen werkers	13
Verjaardagen werkers	13
Bestuur AIM International	14

Africa Inland Mission International is een ANBI erkende organisatie waardoor giften aftrekbaar zijn.

Bankrekening is NL91 RABO 0155 6577 12 t.n.v. AIM International te Wageningen.

Aangesloten bij Missie Nederland

Het is toegestaan om artikelen uit deze nieuwsbrief over te nemen mits met bronvermelding.

Busy bodies or followers of Christ?

Het is al weer een flink aantal jaren geleden dat wij als toehoorders van een conferentie uitgedaagd werden met de vraag: "Are you busy bodies or followers of Christ?" Doel van de conferentie was ondermeer om mede Christenen te ontmoeten en ervaringen uit te delen maar ook vooral even stil te staan, rust te pakken en van Hem te leren.

In ons leven van elke dag kan je behoorlijk in beslag genomen worden door de dagelijkse onrust, verantwoordelijkheden in gezin, werk en kerk en alle prioriteiten die daarbij horen en die als een golf over je heen kunnen dendereën. In ieder geval zou je dat gevoel kunnen hebben. Trouwens sommige mensen ervaren het als een Tsunami die over hen heen dendert en maar niet ophoudt.

Ik merk het zelf ook wel, en hoor het veel om me heen, bij mijn collega's op mijn werk of bij de medechristenen in de kerk dat ze hetzelfde gevoel hebben. Er wordt veel gevraagd. En tegelijkertijd is er een toenemend verlangen om in die drukte van elke dag en die

veelheid van 'prikkels' die op ons afkomen een rustmoment te vinden. Een moment dat je bij wijze van spreken, alleen het ruisen van de wind hoort. Een moment waarop je even de boel de boel laat en je je neervlijt in het gras om van de warmte en de vergezichten in de lucht te genieten, je gedachten de vrije loop laat en geniet van wat God op dat moment geeft.

Vanochtend in de kerk hebben we aan het begin van het nieuwe kerkelijke seizoen avondmaal gevierd. In verbondenheid door brood en wijn Jezus gedeeld. Wat is het fijn om als Christenen met elkaar verbonden te zijn.

In de ontmoeting na de dienst wordt ook veel met elkaar gedeeld en zo na de zomervakantie zijn daar de verhalen. De één heeft een prachtige vakantie achter de rug en de ander heeft moeilijke berichten moeten ontvangen. Allemaal binnen 1 gemeente van verbonden gelovigen. Allemaal leden van één en hetzelfde lichaam.

Nu even weer terug naar de vraag die aan het begin is gesteld. Wij staan aan het begin van een nieuw kerkelijk jaar en wellicht een verse

start op het werk of school, laten we het weer gebeuren om "busy bodies" te zijn of proberen we ons leven, ons werk en de kerk activiteiten zo in te richten dat we "followers" van Christus zijn waarbij wij ons allereerst op Hem richten om richting te krijgen.

Aan uw voeten Heer, is de hoogste plaats. Daarom kniel ik neer bij U. Om bij U te zijn is de grootste eer, Daarom buig ik mij voor U. Ja ik verkies nu om bij U te zijn, en om naar U te luisteren.

In plaats van altijd maar weer bezig te zijn, kom ik nu tot U, o Heer.....en ik kom tot rust bij U.

En als het soms niet lukt....God is geduldig je mag elke dag weer opnieuw beginnen... Ga met Hem!

In Memoriam

Op 27 Augustus jl. is Anneke Riemersma na een langer ziekbed overleden. Anneke is lange tijd de drijvende kracht geweest in het bestuur van Africa Inland Mission Nederland.

We danken de Heer voor haar werk, activiteiten en aanwezigheid in het bestuur van AIM. Anneke had een groot en warm hart voor zending en dat zal ons bijblijven.

*Wie de Zoon heeft, heeft het leven
... 1 Johannes 5: 12*

*Op dinsdag 3 September was de dankdienst voor het leven van **Anneke Riemersma-van de Klis**. Het was een bijzondere afscheidsdienst waarbij Anneke nadrukkelijk te kennen had gegeven dat de dienst vooral het karakter van een dankdienst moest hebben.*

Haar kinderen en kleinkinderen leverden een grootse bijdrage in deze dienst. Uiteraard verdrietig dat (O)ma en echtgenote was overleden maar tegelijkertijd dankbaar voor haar leven en liefde voor haar (klein)kinderen en hart voor de zending in brede zin en in meer specifieke zin voor Africa Inland Mission.

In de dienst werd benadrukt dat Anneke leefde in het perspectief van het Eeuwige Leven. Dit ging niet altijd over geplaveide wegen maar het perspectief was er altijd en daar leefde ze voor. Een perspectief dat ze ook deelde met de mensen om haar heen, dichtbij maar ook verder weg in Noord Ierland en Afrika.

Anneke heeft 18 jaar gediend in het bestuur van Africa Inland Mission en

heeft op een intensieve en betrokken manier haar rol als aanspreekpunt van AIM-NL ingevuld. Daarnaast was Anneke ook intensief betrokken bij de kerkelijke activiteiten in haar gemeente. Voor zowel haar rol in het bestuur van AIM als de kerk is ze in April geridderd. Dat was voor haar en de naaste familie ook een groots moment.

Anneke is 79 jaar geworden. Ze is in volle overgave Thuis geroepen door haar Heer en Heiland om voor de Eeuwigheid bij Hem te zijn. In dat perspectief had ze geleefd en mag ze nu verder leven. Het leven eindigt niet bij de aardse dood....hoe moeilijk dat soms ook is voor de achterblijvers.

Voor in de kerk, van waaruit Anneke begraven werd, stond de veelzeggende spreuk uit 1 Johannes 5:12 en wat tevens een bemoediging was voor de mensen tijdens de dienst maar ook voor ons allen: Wie de zoon heeft, heeft het leven ...

Vanuit dat perspectief bidden wij Troost en bemoediging voor haar man Enno, de (klein) kinderen haar zus Janny en andere direct betrokkenen.

Annemarie Boks

Ps.33:18

Zie, het oog van de Heere is over wie Hem vrezen, op hen die op Zijn goedertierenheid hopen.

Tja, wat moet ik nu schrijven? Ik ben momenteel in Kampala na al een aantal weken uit Adi weg te zijn. Wacht nu op het bezoek van vrienden, die vanuit Parousia op bezoek komen. Zie ernaar uit, maar echt op bezoek komen doen ze niet. Op het allerlaatste moment heeft het leiderschapsteam van Parousia besloten dat ze niet naar Adi mogen komen in verband met veiligheidsrisico's. Ze volgen hiermee het negatieve reisadvies op van Buitenlandse Zaken. Maar maakt u zich geen zorgen, Adi is volkomen veilig en er is geen ebola. Mocht er wel iets gebeuren, en ik ben in Adi, dan ben ik binnen een uur (ongeveer 25 km) in Koboko, de plaats in Uganda net over de grens. Wiebe, Heleen en ik zijn echter van plan om te beginnen met een trip naar het Murchison Falls Park in Uganda, erna naar Koboko waarna ik toch naar Adi wil om bepaalde dingen te regelen en een verslag af te schrijven voor CECA en Parousia. Echter ben ik van plan weer terug te gaan naar Uganda om meer tijd met Wiebe en Heleen te besteden en bij te praten. Wat we

gaan doen, weet ik nog niet, maar ik zal er zeker in de volgende bijdrage in het kwartaalblad over schrijven.

Wat heb ik afgelopen tijd gedaan?

Na een malaria aanval eind mei, had ik er weer een eind juni. Ik heb een workshop in Koboko, voor de kerkleiders van CECA Uganda, hierdoor moeten afzeggen begin juli. En dat na al het vertaalwerk dat ik ervoor heb moeten doen. Maar dat is nu allemaal klaar, en ik ben nog steeds in contact met één van de dominees, die trouwens in april is verkozen tot regio leider van CECA in Uganda. Een tweede workshop die ik in diezelfde week heb afgezegd, heeft eind juli plaats kunnen vinden.

Mijn gezondheid is nu weer helemaal opgeknapt en ik ben weer heel actief. Eind juli ben ik naar Aru geweest.

Allereerst om de diplomering van Margaret Badaru bij te wonen op 30 augustus.

Ze is nu gediplomeerd verpleegkundige (vergelijkbaar met HBOV). Een heel groot feest waar ik ook voor was uitgenodigd.

Het was in Aru, en na de diplomering ben ik drie dagen in Aru gebleven om bij God te zijn.

Op zaterdag 3 augustus was ik in Aru uitgenodigd voor een bruiloft. De bruidegom studeert theologie op de Universiteit in Bunia en ik had hem

een paar keer geholpen met raad en praktische dingen. En daarom...kreeg ik ook één van de huwelijkskaartjes. Een hele verrassing.

De week erna ben ik via Koboko naar Kampala gegaan en heb deelgenomen aan de AIM conferentie. Het ging over rust zoeken bij God. Nu, dat had ik erna

echt nodig, met alle turbulentie van het afzeggen van het bezoek aan Adi van Wiebe en Heleen. Ik kreeg dit nieuws toen ik in Moroto was, een stad in het gebied van de Karamojong in Oost Uganda. Hier werkt een oud kortverbinder die ruim vijf maanden in Adi is geweest in 2015, Caroline Bell. Het was interessant om de zendelingen te volgen in hun werk. Bijvoorbeeld, de eerste vrijdag ben ik met twee anderen naar een dorp toegegaan. Ze houden daar elke week Bijbelstudie. Een oudere vrouw was ziek, en Ben, één van de zendelingen, was bereid haar naar het ziekenhuis te brengen als er iemand was die daar voor haar kon zorgen. Die was er niet.

Maar mijn vriendin, Margaret Badaru, die ook mee was naar Moroto, stelde medicijnen voor..

Het bezoek afgelopen vrijdag is helaas niet doorgegaan, maar de medicijnen gaat ze krijgen

Ik kreeg het op m'n hart om Joh.3:16 met deze vrouw te delen, dat ze ook haar naam kon invullen omdat God ook van haar houdt. Na een korte uitleg vroeg ik haar of ze Jezus in haar hart wilde aannemen? Het was een volmondig 'ja'. Ik heb voor haar gebeden, en dat gebed werd vertaald door een vertaler. Erna, in plaats van de Bijbelstudie, heb ik dit mogen delen met de groep uit het dorp die voor de Bijbelstudie bijeengekomen was. We wilden niet te lang blijven omdat er rondom de heuvels hele dreigende wolken hingen die regen beloofden.

Bethsaida

Inmiddels zijn begin september de scholen weer begonnen in Congo. Enkele van de kinderen moeten het schooljaar overdoen, het merendeel is over, zelfs Héritier, die vorig jaar heel slecht had gewerkt en het jaar moest overdoen, en ook het begin van het schooljaar 2018-2019 heel slecht werkte. Na gesprekken is hij, met hulp van leraren en een oom, beter gaan werken en is hij over naar de tweede klas.

Eind juli is er een verpleegkundige van het ziekenhuis aan de gevolgen van AIDS en TB overleden. Zijn vrouw is in 2014 overleden. Hij heeft vier

schoolgaande kinderen en een baby van bijna 6 maanden. Met het ziekenhuis wordt (of is - ik heb het overgedragen aan de voorzitter van

ons bestuur en een medewerkster van Bethsaida) bekeken hoe we de ondersteuning van de vier schoolgaande kinderen gaan regelen.

Lofprijs:

- Voor herstel na twee keer malaria,
- Voor de workshop eind juli,
- Voor Margaret's diplomering, en de bruiloft in Aru, met ertussenin mijn rusttijd,
- Voor de conferentie van AIM in Kampala
- Voor de tijd in Moroto

Gebed:

- Voor de kinderen van Bethsaida, dat ze goed mogen werken en voor de kinderen van deze verpleegkundige,
- Voor de voorbereiding van meer workshops dit jaar,
- Voor de tijd samen met Wiebe en Heleen, dat het een goede tijd zal worden.

Dank u wel voor uw gebed. Gods rijke zegen,

Annemarie Boks

Jurgen en Katja Hofmann

Augustus!

Zomer in Nederland...winter op Madagaskar. Maar vrees niet ondanks dat het hier maar 20°C is, zijn we toch in staat geweest om - met koude vingers en een trui aan - een nieuwsbrief te typen. ;-)

Vertaalwerk

Op Facebook hebben we het al met trots gemeld: de gehele bijbelverhalenreeks (41 in totaal) is klaar!

Jurgen gebruikte de verhalen al langer, maar er moesten nog veel aanpassingen gedaan worden.

De eerste set hebben we aan onze vrienden Doris en Alphossin gegeven.

Dit jonge voorgangers - echtpaar gaat er met regelmaat op uit om de mensen uit de omringende dorpen over Jezus te vertellen.

In hun werk nemen ze anderen mee om hen op die manier de kneepjes van het vak te leren. Deze jonge christenen komen uit ons gebied en spreken alleen het dialect. Sommigen van hen kunnen redelijk lezen, maar de officiële landstaal blijft moeilijk. Met de verhalen in hun eigen dialect hebben ze een geweldig stuk gereedschap in handen. Doris en Alphossin, zelf geen Antanala maar Betsimisaraka, kunnen op deze manier ook hun verkondiging meer toespitsen op de mensen die ze willen bereiken.

Menja, onze vertaler, is nog niet klaar: in de vorige nieuwsbrief vermeldden we al dat hij het Lukas-Evangelie in concept af had. Nu vertaalt hij het boek Handelingen, terwijl hij en

Jurgen regelmatig het Lukas-concept bespreken en verbeteren. Menja deed voorslagnog alles met pen en papier. Al eerder had hij de wens geuit om te kunnen werken op een laptop.

Een vriendin van ons, Tanja Hock, had net een nieuwe laptop gekregen voor het geboortecentrum nabij Tana, waar zij leiding aan geeft. De oude laptop moest even opgeschoond worden, maar nu kan Menja erop werken. De batterij is slecht, maar hopelijk kunnen we die de volgende keer in de hoofdstad vinden.

Tsiombivohitra

Inmiddels hebben de koning van Tsiombivohitra en zijn vrouw alle verhalen gehoord. Beiden hebben aangegeven in Jezus te geloven. De vervolgstappen blijken echter nog wat moeilijk. We hebben hen onder andere aangemoedigd zich te laten dopen en aansluiting te zoeken bij andere christenen, maar we zien nog

geen initiatieven in de richting van geloofsgroei.

Het bezoek aan Tsiombivohitra kent wél een nieuwe ontwikkeling. Eerst waren het alleen de koning en zijn vrouw die naar de verhalen luisterden, maar nu is afgesproken dat Jurgen de verhalen nog een keer vertelt aan iedereen in het dorp. Jurgen heeft contact gelegd met een voorganger van een centraal dorp vlak bij Tsiombivohitra. De voorganger is kersvers in ons gebied en spreekt het lokale dialect nog niet. De hoop is dat we te zijner tijd kunnen komen tot een goede samenwerking en dat het werk in Tsiombivohitra aan hem en zijn gemeente kan worden overgedragen.

Beono

Dit is een dorp waar Jurgen begonnen is na aanschaf van de motor. Jurgen komt wekelijks om de verhalen te vertellen aan de koning, iaban'i Velotia (zeg: jabbanni veloetia) en de onderburgemeester van Beono.

We zijn inmiddels goede vrienden. Als de koning voor zaken in Maroamboka moet zijn, komt hij graag even langs voor een praatje en een bakkie koffie.

laban'i Velotia geniet van de verhalen. De mensen in Beono zijn geen Tanala maar Antemoro. Dat zorgt voor een extra uitdaging. Jurgen spreekt vooral Tanala. In Beono moet hij sommige woorden veranderen zodat het voor de koning en anderen daar ook goed te verstaan is. Wij wonen in het Tanalagebied. Het Antemorogebied ligt hier tegenaan

Andere dorpen

Jurgen heeft de verhalenreeks op de school in Tanambao vlak voor de grote vakantie afgerond. We laten het evangelisatiewerk daar en in het naastgelegen Ambohitsara voorlopig over aan Doris en Alphossin – met onze hulp waar nodig uiteraard.

In ons eigen dorp, in het kerkje vlakbij ons huis, heeft Jurgen een groot deel van de verhalen verteld aan de kinderen. Dit programma begon op zondag om 8 uur 's ochtends, maar er werd van de kinderen verwacht dat ze óók de normale dienst zouden bijwonen. Van 8:00 tot 11:30 stil zitten was 'iets' te veel gevraagd en de kinderen bleven al snel weg.

Eén van de koningen in ons dorp heeft daarentegen aangegeven dat hij graag wil dat Jurgen de verhalen

zal vertellen in het huis, dat hij midden in het dorp laat bouwen. We hopen dat meer mensen durven komen luisteren in een gewoon huis: een kerk heeft ook op Madagaskar voor velen 'een hoge drempel'.

Website

Onze website is vernieuwd! We zijn druk bezig geweest om het één en ander een nieuw jasje te geven. Alle belangrijke informatie is nu snel te vinden op de welkomspagina. Geen lezer? Alleen al voor de foto's raden we u aan om toch even te gaan kijken: www.jurgenenkatja.nl

We hopen via de blog regelmatig berichten te plaatsen zodat u niets hoeft te missen (<https://www.jurgenenkatja.nl/category/blog/>) van de Hofmannen op Madagaskar

Autofonds

In maart 2020 hopen we voor vier maanden naar Nederland te komen, waarover straks meer. In die periode zullen we de auto afleveren bij de garage voor groot onderhoud. Het reizen in ons gebied eist een flinke tol van de auto. De enorm felle zon afgewisseld met grote hoeveelheden regen en zoute zeelucht zorgen voor veel roest en uitharding van rubbers. Het chassis is op meerdere plaatsen doorgeroest en sommige van de stalen balken onder de auto kunnen

ook wel wat reparatie gebruiken. Verder zullen we in het nieuwe seizoen ook nieuwe modderbanden moeten aanschaffen.

Al met al komen er aardig wat kosten aan. We willen u vragen om na te denken over een extra gift zodat we deze kosten kunnen dekken. Voor meer informatie over hoe u kunt geven:

<https://www.jurgenenkatja.nl/geven/>

Het geld in het autofonds gebruiken we tevens voor onderhoud van de motor, maar afgezien van nieuwe banden verwachten we geen grote kosten.

U kunt uw gift overmaken naar:

'AIM International' te Wageningen

IBAN: NL91 RABO 01 55 6 57 712

O.v.v. : Project Zendingswerk
Madagaskar – auto.

Verlof

Voordat je het weet loop je de Hofmannen zomaar tegen het lijf! We hopen van maart t/m juni 2020 op verlof in Nederland zijn. Het lijkt nog ver weg, maar reken maar dat er hier al veel over gesproken wordt.

Vorbereidingen

Onze thuisfront-commissie (<https://www.jurgenenkatja.nl/nl/#section-328>) heeft het zoeken naar een woning al in gang gezet. We hopen in Den Helder te kunnen verblijven. Zelf zijn we al lijstjes aan het maken van

wat we in Nederland willen doen en wat we nodig hebben voor de volgende termijn. Nodig hebben? Ja zeker! We hebben bewust niet alle schoolspullen op Madagaskar liggen, waar de ratten knagen en 'het weer' in kleren en boeken komt.

Katja moet dus kijken wat mee terug kan naar Nederland en wat van Nederland hierheen moet. Een heel gepuzzel om te bedenken welke schoolboeken de kinderen over bijvoorbeeld twee jaar nodig hebben. Jurgen heeft zo zijn eigen 'verlanglijstje'. Kleine onderdelen voor de motor bijvoorbeeld: erg moeilijk te vinden hier op Madagaskar, maar in Nederland in iedere motorzaak of garage te koop.

Presentatie/Gastpreker

De laatste keer dat we op verlof waren zijn we diverse keren uitgenodigd om een presentatie te geven. Soms werd de presentatie gecombineerd met het leiden van een zondagochtenddienst of het geven van een woordverkondiging. Ook deze keer komen we graag langs om te vertellen over ons werk en wat de Heer onder de Tanala doet. Als u of uw gemeente ons graag wil ontvangen dan kunt u dat via onze contactpagina <https://www.jurgenenkatja.nl/nl/contact> laten weten. We raden u aan niet te lang te wachten: vier maanden zijn zomaar voorbij en volgepland. Dus voor de agenda: van maart t/m juni

2020 zijn we in Nederland.
Dat was het weer voor nu.

Wilt u ons tussendoor volgen?
Blijf op de hoogte via Facebook:
<https://www.facebook.com/jurgenenkattja>

We plaatsen daar regelmatig onze
grote en kleine belevenissen.
Graag tot de volgende keer!

Veel liefs van de familie Hofmann

Jurgen & Katja,

*En: Vanya, Issa, Abbey, Dani en
Siemen*

Ard en Carin de Leeuw

Het is al donker als Maria me ophaalt. Samen lopen we langs verschillende huizen op een kronkelpaadjie. Onze weg wordt verlicht door de maan. Gelukkig kon ik me nog net op tijd staande houden toen ik uitgleed in de modder. Dapper stap ik door.

We komen op een grote open plek. Er liggen wat boomstammen op een hoop en er liggen verschillende huisjes om de open plek heen. We leggen de boomstammen in een kring zodat mensen daarom kunnen zitten. Op een jongen na is alles om ons heen stil en lijkt het verlaten. Er loopt een jongen langs die Maria een jerrycan geeft. Maria gaat zitten met de jerrycan tussen haar benen en begint te trommelen en te zingen. Langzaam komen er van alle kanten mensen aan lopen die gaan zitten en mee zingen.

Het is prachtig om onder de sterrenhemel met broers en zussen God te aanbidden. Sommige nummers nemen even toe in volume en je hoort in de nacht de zang verder het dorp in brengen. En steeds meer mensen sluiten zich bij ons aan.

Na een uur staat Maria op en begint een bijbelverhaal te vertellen. Ik kijk om me heen en zie bijna 100 mensen zitten op de grond, op de boomstammen of meegebrachte kleedjes. Vrouwen, kinderen, jeugd

en een groepje jonge mannen. De mannen zitten een beetje achteraf. Te stoer om een onderdeel te zijn van de groep maar dichtbij genoeg om geen woord te hoeven missen.

100 mensen die wekelijks op de vrijdagavond samenkomen om naar Maria te luisteren die hun het evangelie komt uitleggen. Maria een jonge vrouw die een jaar geleden tot geloof is gekomen. Lezen en schrijven kan ze niet maar ze groeit in geloof door te bidden, zingen en te luisteren naar de 25 bijbelverhalen die we hebben vertaald in het Laarim en hebben opgenomen op een solar radio. God is aan het werk en we zijn dankbaar dat we daar getuige van mogen zijn.

Toen we 3 jaar geleden voor het eerst in de Laarim kwamen waren de gelovigen op 1 hand te tellen. Nu is Gods gezin enorm uitgebreid en komen er wekelijks op 18 verschillende plekken in de Laarim samen om Gods Woord te horen. Maria's plek is daar 1 van.

We merken dat er steeds meer mensen tot geloof komen en er een vraag komt naar groeien in geloof. Dit vraagt van ons een nieuwe focus in onze bediening. We willen meer investeren in potentiële leiders die de bijbelstudiegroepen kunnen leiden. Op deze manier kunnen we een kleinere groep intensiever begeleiden in het groeien in geloof en hun trainen om zorg te dragen

voor hun Laarim gelovigen zodat zij op hun beurt hun weer kunnen laten groeien in geloof. En op die manier kunnen ze hun eigen mensen bereiken met het evangelie.

God is aan het werk in de Laarim. Er is veel strijd gaande maar telkens weer zien we lichtpuntjes wat ons telkens verteld dat God de Laarim niet vergeten is en dat Hij aan het werk is. Zo ook het lichtpuntje van de bijbelstudiegroep van Maria.

Dank jullie wel voor al jullie gebeden en ondersteuning. Voor ons en de Laarim is dit onmisbaar en we zijn jullie daar erg dankbaar voor.

Groetjes, Ard en Carin , Boaz, Manoah, Amy en Juda

Verjaardagen werkers

02-02 Léonie
21-02 Dani Hofmann (2011)
25-03 Annemarie
30-03 Boaz de Leeuw (2011)
08-04 Juda de Leeuw (2018)
29-07 Siemen Hofmann (2015)
23-08 Abbey Hofmann (2008)
28-08 Jurgen

01-09 Vanya Hofmann (2004)
17-10 Issa Hofmann (2006)
01-11 Amy de Leeuw (2015)
03-11 Ard
04-11 Janny
23-11 Manoah de Leeuw (2012)
29-11 Carin
09-12 Katja

Adressen werkers

Annemarie Boks
Adi, DR Congo
c/o PObox 640
Arua
Uganda
annemarie.boks@aimint.org

Léonie Dieleman, p/a
Wilgenhoekweg 39^e
4333 RG Middelburg
leonie.dieleman@aimint.org

Jurgen en Katja Hofmann
BP 714
Antananarivo101
Madagaskar
jurgen@jurgenenkatja.nl

Janny van der Klis
Apartment 79
Stranmills Wharf, Belfast BT9 5GN
Noord-Ierland
janny.vanderklis@btinternet.com

Ard en Carin de Leeuw
RQ Box 4008
Kampala
Oeganda
ard.deleeuw@aimint.org

AFRICA
INLAND MISSION

eu.aimint.org/nl

Contactadressen AIM Nederland:

Secretariaat: Bert Martijn Dijkstra
W.F. Smitlaan 36
3705 TZ Zeist
e-mail: director.nl@aimint.org
tel: 06-22696307

Penningmeester: Dirk Visser
Uiverweide 36
6708 LC Wageningen
e-mail: finance.nl@aimint.org
tel: 0317-712467 (tijdens kantoortijd)

Gebedsgroep: Margreet de Borst
Dukaatslag 6
3991TC Houten
e-mail: gebed.nl@aimint.org
tel: 030-6360726